

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 17 stycznia 2011 r. w sprawie R 1711/2010-1;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „Infront” dla towarów z klas 6 i 20

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b), c) i d) rozporządzenia (WE) nr 207/2009⁽¹⁾, ponieważ rozpatrywany znak ma charakter odróżniający, nie jest opisowy i nie stanowi oznaczenia, które stało się zwyczajowe.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 15 marca 2011 r. — Centre national de la recherche scientifique przeciwko Komisji

(Sprawa T-167/11)

(2011/C 145/56)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Centre national de la recherche scientifique (Paryż, Francja) (przedstawiciel: N. Lenoir, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;
- zobowiązanie Komisji do zwrotu domniemanej wierzytelności w kwocie 20 989,82 EUR, dochodzonej przez Komisję, na podstawie umowy, w nocie obciążeniowej nr 2010-1232 z dnia 26 października 2010 r. i będącej przedmiotem oświadczenia o potrąceniu z dnia 17 grudnia 2010 r. (oznaczonego sygnaturą BUDG/C3 D(2010) B.2 — 1232), powiększonej o odsetki za zwłokę według stopy przewidzianej w prawie belgijskim, któremu podlega umowa;
- obciążenie Komisji całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1) Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia art. II.19 ust. 1 ogólnych warunków umowy LSHB-CT-2004-503319 w sprawie projektu „ALLOSTEM” realizowanego na podstawie szóstego ramowego programu badań i rozwoju technologicznego (na lata 2002–2006) (zwanej dalej umową „ALLOSTEM”), w ramach którego strona skarżąca podnosi, że Komisja ograniczyła stronie skarżącej możliwość, a nawet pozbawiła ją możliwości przedstawienia dowodu należytego wykonania umowy w świetle kwestii kwalifikowalności kosztów personelu, a także nie poszanowała kryteriów ustalania kosztów kwalifikowanych.

2) Zarzut drugi, dotyczący naruszenia zobowiązań umownych wynikających z art. II.19 i II.20 ogólnych warunków umowy „ALLOSTEM”, w ramach którego strona skarżąca twierdzi, że Komisja wykluczyła możliwość zakwalifikowania wydatków związanych z „rezerwą na wypadek utraty pracy” oraz z urlopami macierzyńskimi biologa zatrudnionego na podstawie umowy na czas określony.

3) Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia art. 12 umowy „ALLOSTEM”, poddającemu prawu belgijskiemu ocenę kwestii pewności wszystkich wierzytelności wynikających z rzeczonyj umowy. Strona skarżąca podnosi:

— że Komisja oparła się wyłącznie na prawie Unii, a nie na prawie belgijskim, w celu dokonania oceny, czy dochodzona wierzytelność była wierzytelnością pewną, czy też nie, oraz

— że wierzytelność została poważnie zakwestionowana, co pozbawia ją cechy pewności.

Skarga wniesiona w dniu 17 marca 2011 r. — Rivella International przeciwko OHIM — Baskaya di Baskaya & C. (BASKAYA)

(Sprawa T-170/11)

(2011/C 145/57)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Rivella International AG (Rothrist, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci C. Spintig, U. Sander i H. Förster)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Baskaya di Baskaya & C. s.a.s. (Grosseto, Włochy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 10 stycznia 2011 r. w sprawie R 534/2010-4;